

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

Fakulta humanitních studií

Institut mezioborových studií Brno

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Brno 2011

Pavel Štorek

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

Fakulta humanitních studií

Institut mezioborových studií Brno

**Rezortní součinnost mezi Policií ČR a
Vězeňskou službou ČR**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**Vedoucí závěrečné práce:
PhDr. Miloslav Jůzl, Ph.D.**

**Vypracoval:
Pavel Štorek**

Brno 2011

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „ Rezortní součinnost mezi Policií ČR a Vězeňskou službou ČR “ zpracoval samostatně a použil jen literaturu uvedenou v seznamu literatury. Elektronická a tištěná verze bakalářské práce jsou totožné.

Nové Město na Moravě 15.03.2011.

Pavel Štorek

Poděkování

Děkuji panu PhDr. Miloslavu Jůzlovi, Ph.D. za velmi užitečnou metodickou pomoc, kterou mi poskytl při zpracování mé bakalářské práce. Dále chci poděkovat zástupci vedoucího Obvodního oddělení Policie České republiky, Územního odboru Žďáru nad Sázavou za jeho odbornou konzultační činnost. Nesmím taktéž zapomenout na konzultační pomoc velitele Justiční stráže Vězeňské služby ČR při Okresním soudu ve Žďáře nad Sázavou.

Pavel Štorek

OBSAH

ÚVOD	3
1.POLICIE ČESKÉ REPUBUBLIKY	4
1.1 Postavení policie ČR, historie vznik a její činnost	4
1.2 Úkoly policie	5
1.3 Řízení a organizace policie	7
1.4 Služební poměr příslušníka policie	9
1.5 Oprávnění příslušníka policie	11
1.6 Donucovací prostředky a použití zbraně	12
1.7 Dílčí závěr	13
2. VĚZEŇSKÁ SLUŽBA ČESKÉ REPUBLIKY	14
2.1 Organizace, poslání, členění a úkoly VS ČR	14
2.2 Donucovací prostředky a použití zbraně	16
2.3 Věznice, rozdělení věznic	18
2.4 Stavby vězněných osob	20
2.5 Ústav pro výkon zabezpečovací detence (ÚpVZD)	21
2.6 Přijímání osob do výkonu trestu odnětí svobody	23
2.7 Dílčí závěr	25
3. SPOLUPRÁCE S POLICIÍ ČESKÉ REPUBLIKY	27
3.1 Dohoda o spolupráci mezi Policií ČR a Vězeňské služby ČR	27
3.2 Plnění úkolů Policie ČR v rámci trestního řízení	29
3.3 Úkony policejního orgánu prováděné u osob ve vazbě a ve VTOS	31
3.4 Spolupráce PČR a VS ČR v oblasti poskytování osobních dat	33
3.5 Spolupráce Policie ČR s justiční stráží Vězeňské služby ČR	33
3.6 Pátrání po uprchlém vězni	37

3.7	Útěk a kauza Jiřího Kajínka	39
3.8	Dílčí závěr	42
	Závěr	43
	Resumé	45
	Anotace	46
	Seznam použité literatury	47
	Příloha	

ÚVOD

V této práci bych se chtěl zaměřit na profesní spolupráci mezi rezorty Policie České republiky a Vězeňské služby České republiky, a to jako na dva subjekty, které již z titulu svého postavení, jsou přímo a povinně předurčeny k co možná nejtěsnější spolupráci.

Posláním Vězeňské služby ČR je zajišťovat výkon vazby, výkon trestu odnětí svobody a bezpečnost a pořádek v soudních budovách. Vězeňská služba spravuje a střeží věznice a detenční ústavy. Dále střeží, předvádí a eskortuje vězněné osoby. Důležitou součástí činnosti je rovněž vytváření podmínek pro zaměstnávání, vzdělávání a rekvalifikaci vězňů. V práci se zaměřím na několik problematik souvisejících s prací Vězeňské služby ČR, jako jsou například počty a členění věznic, spolupráce s Policií České republiky z hlediska uzavřených dohod.

Z hlediska pohledu ze strany Policie ČR a osobně jako její dlouholetý příslušník, bych se chtěl zaměřit na existující spolupráci mezi těmito složkami a prevenci kriminality, kdy Policie ČR byla jako ozbrojený bezpečnostní sbor České republiky zřízena zákonem č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Její postavení v současné době upravuje zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Základním kamenem je, že policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku veřejného pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropských společenství nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu.

Osobně považuji za velký problém služby u Policie České republiky dosud trvající velkou byrokratickou zátěž sloužících policistů, a to zejména neutuchající papírování. V současné době velmi vysoký počet interních předpisů, by měl být nahrazen jednoduchým a přehledným souborem. Statistické ukazatele by měly být využívány pouze pro postavení společenských trendů a jevů a ne jako hodnotící kritérium. Cílem práce by mělo být na základě současných poznatků a písemných pramenů představit činnost jak Policie České republiky, tak Vězeňské služby České republiky, jejich nutnou provázanost a spolupráci mezi jejími orgány, postavení, řízení a organizaci, pozornost chci v závěru věnovat součinnosti obou složek při pátrání po nebezpečném, uprchlém vězni, kde teoretická část uzavřených dohod a součinnostních smluv se v praktické podobě projevuje právě při této specializované činnosti.

1. Policie České republiky

1.1 Postavení policie, historie vznik a její činnost

Dne 21. června 1991 schválila Česká národní rada zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, a na jeho základě vznikla dnem 15. července 1991 Policie České republiky.

Policie ČR vznikla z dosavadních českých složek Sboru národní bezpečnosti (SNB) a stala se všeobecným bezpečnostním sborem České republiky. Stejně tak již o více než čtyři měsíce dříve vznikl ze slovenských složek SNB Policejní sbor Slovenské republiky, který na Slovensku plnil obdobné úkoly jako v České republice Policie ČR. Kromě těchto sborů fungovaly v Československu ještě federální bezpečnostní složky, z nichž nejdůležitějším byl Sbor národní bezpečnosti, který se vznikem Policie ČR stal sborem výlučně federálním. Dnem 27. srpna 1991 byl přeměněn na Federální policejní sbor. O policejní úkoly se v Československu dělily především uvedené tři sbory.

Policie České republiky byla podřízena Ministerstvu vnitra ČR. Vrcholným útvarem vzniklým z dosavadního Hlavního velitelství Veřejné bezpečnosti (VB) ČR bylo Policejní ředitelství v čele s policejním ředitelem podřízeným českému ministru vnitra. Na řízení a zabezpečování policie se však podílely i útvary bezpečnostního úseku Ministerstva vnitra ČR. Všeobecnými územními útvary byly správy krajů a okresní, městská a obvodní ředitelství. Tyto útvary vznikly z dosavadních správ VB krajů a okresních správ VB. Některé služby pak byly dále organizovány v rámci celorepublikových útvarů, zvláštních územních útvarů nebo základních útvarů. Kategorie základních útvarů zanikla již v roce 1992 a tyto útvary se staly součástí správ krajů nebo okresních ředitelství.

Při svém vzniku Policie ČR disponovala správní službou, zabývající se především agendou občanských a zbrojních průkazů, službou pořádkové policie, službou dopravní policie, službou kriminální policie, službou ochrany ekonomických zájmů, službou ochrany ústavních činitelů, kriminalisticko-technickou a expertizní službou a vyšetřovací službou.

Po rozdělení Československa dnem 1. ledna 1993 převzala Policie ČR i agendu zrušeného Federálního policejního sboru. Tak byla rozšířena působnost služby kriminální policie, služby ochrany ekonomických zájmů (proti-korupční služby), kriminalisticko-technické a expertizní služby, vyšetřovací a ochranné služby. Zcela

novými službami, převzatými od federální policie, se stala letecká služba, služba rychlého nasazení a služba cizinecké a pohraniční policie.

V následujících letech 2000 a 2001 přišla policie o řadu správních agend, zejména v oblasti silničního provozu, občanských průkazů a cestovních dokladů, což ve svém důsledku vedlo k tíženému zmenšení administrativní zátěže policie.

Velký dopad na strukturu policie měla rozsáhlá novelizace trestního řádu, v důsledku níž došlo od 1. ledna 2002 ke sloučení kriminální, proti-korupční a vyšetřovací služby do služby kriminální policie a vyšetřování. Změna přinesla zrušení institutu procesně samostatného vyšetřovatele a úřadů vyšetřování.

Se vstupem do Schengenského prostoru v roce 2007 byla prakticky odbourána ochrana pozemních státních hranic, což znamenalo transformaci služby cizinecké a pohraniční policie na službu cizinecké policie.

V letech 2007 a 2008 byly provedeny změny v územní působnosti správ krajů, které připravovaly policii na změnu její územní organizace.

Dnem 1. ledna 2009 nabyl účinnosti nový zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, který završil reformu policie a přinesl některé zásadní změny v postavení jejích součástí. Správy krajů byly nahrazeny krajskými ředitelstvími, jejichž územní obvody byly nově vymezeny obvody jednoho, dvou či tří samosprávných krajů při zachování počtu osmi útvarů. Okresní ředitelství byla zrušena a začleněna do krajských ředitelství. Obvodní a městská ředitelství zůstala v redukované podobě zachována.

Mezi službami přibyla pyrotechnická služba a služba pro zbraně a bezpečnostní materiál (dosavadní služba správních činností). Na druhou stranu služba železniční policie byla zrušena, neboť již v letech 1998 a 2006 její pracoviště splynula se složkami služby pořádkové policie.

Od 1. ledna 2010 má policie čtrnáct krajských ředitelství, tj. pro každý samosprávný kraj jedno, čímž bylo s předstihem dosaženo stavu, který zákon předpokládal od roku 2012.

1.2 Úkoly policie

Policie České republiky plní zejména úkoly ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti, a to prostřednictvím svých příslušníků (policistů), kteří jsou organizováni v různých útvarech. Policisté jsou ve služebním poměru. Služební poměr upravuje zákon č. 361/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů (upravuje i služební poměr

v ostatních bezpečnostních sborech ČR – vězeňská služba, hasiči, zpravodajské služby). Současným policejním prezidentem je od 24. ledna 2011 plk. Mgr. Petr Lessy, kterého jmenoval ministr vnitra ČR Radek John.

Policie plní zejména tyto úkoly:

- Policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony
- spolupůsobí při zajišťování veřejného pořádku, a byl-li porušen, činí opatření k jeho obnovení
- vede boj proti terorismu
- odhaluje trestné činy, zjišťuje jejich pachatele a realizuje opatření při předcházení trestné činnosti, koná vyšetřování o trestných činech - v trestním řízení vystupuje jako policejní orgán (odhalování a prověřování skutečností nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, jehož pachatelem je policista, však provádí Inspekce ministra vnitra a vyšetřování koná státní zástupce)
- ve vymezeném rozsahu zajišťuje ochranu státních hranic
- zajišťuje ochranu ústavních činitelů a bezpečnost chráněných osob, kterým je při jejich pobytu na území České republiky poskytována osobní ochrana podle mezinárodních dohod
- zajišťuje ochranu zastupitelských úřadů, ochranu sídelních objektů Parlamentu, prezidenta republiky, Ústavního soudu, Ministerstva zahraničních věcí, Ministerstva vnitra a dalších objektů zvláštního významu pro vnitřní pořádek a bezpečnost určených vládou
- dohlíží na bezpečnost a plynulost silničního provozu a spolupůsobí při jeho řízení
- kontroluje doklady o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla
- odhaluje přestupky
- projednává některé přestupky (např. na úseku provozu na pozemních komunikacích)
- vede evidence a statistiky potřebné pro plnění svých úkolů
- vyhlašuje celostátní pátrání

- na základě vyzoomění orgány Vězeňské služby České republiky provádí úkony související s bezprostředním pronásledováním osob, které uprchly z výkonu vazby nebo z výkonu trestu odnětí svobody
- zadržuje svěřence s nařízenou ústavní nebo uloženou ochrannou výchovou, kteří jsou na útěku, a spolupůsobí při jejich vyhledávání,
- zajišťuje pohotovostní ochranu jaderných zařízení určených vládou a podílí se na fyzické ochraně jaderného materiálu při jeho přepravě
- ve spolupráci s obcemi se podílí na zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku
- plní úkoly státní správy

1.3 Řízení a organizace policie

Útvary PČR

Policie je podřízena Ministerstvu vnitra ČR. Ministerstvo vytváří podmínky pro plnění úkolů policie. Policii tvoří Policejní prezidium, útvary s celostátní působností a útvary s územně vymezenou působností. Činnost policie řídí Policejní prezidium, v jeho čele stojí policejní prezident, který je představeným všech policistů. Policie působí na území České republiky, není-li příslušným zákonem nebo jiným právním předpisem stanoveno jinak.

V čele jednotlivých služeb stojí ředitelé, které jmenuje a odvolává policejní prezident. Ředitele Útvaru pro ochranu prezidenta ČR policejní prezident jmenuje a odvolává se souhlasem prezidenta České republiky. Vymezení trestné činnosti z věcného hlediska, kterou se tyto útvary s celostátní působností zabývají, v zásadě vyplývá ze samotných jejich názvů. Soustřeďují se na nejzávažnější trestnou činnost, která se na daném úseku vyskytuje a kterou by útvary s územně vymezenou působností odhalovaly a šetřily jen obtížně z hlediska personálního a materiálního (např. u problematiky drogové trestné činnosti, organizovaného zločinu, daňové kriminality) nebo jejíž šetření místními složkami není vhodné (např. korupce veřejných činitelů, trestná činnost ústavních činitelů apod.). Rozsah trestné činnosti, kterou se jednotlivé policejní útvary zabývají, je určen pokynem policejního prezidenta. Tento předpis také umožňuje změnu věcné příslušnosti policejního orgánu v závislosti na operativní situaci (z hlediska závažnosti a náročnosti případu), dohodě vedoucích dotčených policejních útvarů apod. Rovněž státní zástupce může svým rozhodnutím z důvodů vhodnosti

policejnímu orgánu věc odejmout a učinit opatření, aby řízení vedl jiný policejní orgán.

Útvary s působností na celém území ČR

- Kriminalistický ústav Praha
- Letecká služba
- Národní protidrogová centrála SKPV
- Pyrotechnická služba
- Služba cizinecké policie
- Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu SKPV
- Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV
- Útvar pro odhalování organizovaného zločinu SKPV
- Útvar pro ochranu prezidenta ČR
- Útvar pro ochranu ústavních činitelů
- Útvar rychlého nasazení
- Útvar speciálních činností SKPV
- Útvar zvláštních činností SKPV

Útvary s územně vymezenou působností jsou krajská ředitelství (a útvary zřízené v jejich rámci):

- Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy
- Krajské ředitelství policie Středočeského kraje
- Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje
- Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje
- Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje
- Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje
- Krajské ředitelství policie Libereckého kraje
- Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje
- Krajské ředitelství policie Pardubického kraje
- Krajské ředitelství policie kraje Vysočina
- Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje
- Krajské ředitelství policie Zlínského kraje
- Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje
- Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje

1.4 Služební poměr příslušníka PČR

Ve své práci bych se chtěl alespoň rámcově zmínit o služebním poměru příslušníka Policie České republiky, a to zejména z důvodu, že si myslím, že profese policisty patří k jedněm nejnáročnějších povolání s vysokou psychickou náročností.

Policie České republiky nabízí uplatnění především uchazečům v uniformované složce policie, kteří mají zájem o pořádkovou policejní službu. Služební poměr je upraven **zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů**, který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2007. Noví policisté jsou zařazováni pro výkon služebního místa u služby pořádkové, železniční, dopravní nebo cizinecké policie, popř. ochranné služby.

U ostatních služeb policie, jakou je například služba kriminální policie a vyšetřování, útvar rychlého nasazení, útvar pro odhalování organizovaného zločinu a další speciální útvary, se obsazují volná služební místa policisty, kteří splňují minimální dobu trvání služebního poměru a dále splňují minimální stupeň vzdělání pro služební hodnost a tarifní třídu (tj. kvalifikační požadavky pro příslušné služební místo stanovené v § 7 zákona č. 361/2003 Sb.) Výjimkou není ani splnění určitých specifických požadavků pro práci v těchto útvarech a povinnost absolvovat další speciální ověřování způsobilosti, odbornou přípravu a výcvik.

Podmínky přijetí do služebního poměru

V případě uchazeče se zájmem vykonávat službu v policii, musí tento doručit na příslušné personální pracoviště policie písemnou žádost o přijetí do služebního poměru a musí dále splňovat následující podmínky:

1. občanství České republiky
2. věk nad 18 let
3. bezúhonnost
4. minimálně střední vzdělání s maturitní zkouškou
5. fyzickou, zdravotní a osobnostní způsobilost k výkonu služby
6. není členem politické strany nebo politického hnutí
7. nevykonává živnostenskou nebo jinou výdělečnou činnost a není členem řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob, které vykonávají podnikatelskou činnost

V praxi to znamená:

- Bezúhonnost je řešena zákonem č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů v ust. § 14. Prokazuje se opisem z evidence Rejstříku trestů, který zajišťuje Policie ČR, která je dále oprávněna k tomu, aby v rámci přijímacího řízení využívala vlastní evidence a evidence Ministerstva vnitra ČR k ověřování údajů o svém uchazeči. Při posuzování bezúhonnosti se nepřihlíží k zahlazení odsouzení nebo k rozhodnutí prezidenta republiky, v jejichž důsledku se na občana hledí jako by nebyl odsouzen. V případě jednání, které je v rozporu s požadavky kladenými na policistu, posuzuje konkrétní situaci služební funkcionář a ten s konečnou platností rozhoduje, zda byla splněna podmínka bezúhonnosti a nový příslušník bude přijat.
- Minimální stupeň vzdělání - nejméně ukončené střední vzdělání s maturitní zkouškou.
- Fyzická, zdravotní a osobnostní způsobilost se prokazuje v průběhu přijímacího řízení, jehož součástí je i vyšetření zaměřené na zjištění přítomnosti omamných a psychotropních látek. Fyzická způsobilost se prokazuje testy tělesné zdatnosti, zdravotní způsobilost je posouzena policejním lékařem a osobnostní způsobilost se prověřuje psychologickým vyšetřením.

Skončení služebního poměru

Služební poměr u policie může skončit ze závažných důvodů, které nedovolují další setrvání služebním poměru.

Způsoby skončení služebního poměru:

- a) uplynutím doby určité
- b) úmrtím policisty nebo prohlášením za mrtvého
- c) posledním dnem kalendářního roku, v němž policista dovršil věku 65 let
- d) propuštěním a to například:

1. na vlastní žádost
2. z důvodu spáchání úmyslného trestného činu
3. z důvodu spáchání nedbalostního trestného činu, pokud jednání, kterým trestný čin spáchal, je v rozporu s požadavky kladenými na policistu

4. z důvodu porušení služebního slibu tím, že se dopustil zavrženíhodného jednání, které má znaky trestného činu a je způsobilé ohrozit dobrou pověst policie
5. uložením kázeňského trestu odnětí služební hodnosti
6. podle lékařského posudku zdravotnického zařízení dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost k výkonu služby, s výjimkou zdravotních důvodů souvisejících s těhotenstvím
7. podle posudku psychologa policie pozbyl osobnostní způsobilost k výkonu služby
8. pokud byla omezena jeho způsobilost k právním úkonům a nebo byl této způsobilosti zbaven
9. pokud porušil omezení vztahující se na členství v politické straně a zákaz jiné výdělečné činnosti než je služba v policii nebo pozbytím občanství České republiky

1.5 Oprávnění příslušníka PČR

Policista při provádění služebního zákroku či úkonů má za podmínek stanovených zákonem o Policii České republiky řadu oprávnění. Zejména je oprávněn vyžadovat vysvětlení od osob a jeho oprávněním je požadovat prokázání totožnosti. Může zajistit osobu v policejní cele až na 24 hodin (cizince při rozhodování o správním vyhoštění až na 48 hodin) a agresivní osobu omezit v pohybu připoutáním ke vhodnému předmětu. Policista je oprávněn odebrat zbraň, provést prohlídku dopravního prostředku, zakázat vstup na určené místo a v živnostenské provozovně může vstoupit do všech prostor určených pro zákazníky. V případě důvodné obavy, že je ohrožen život nebo zdraví, hrozí-li větší škoda na majetku, nebo je-li důvodné podezření, že se v bytě nachází mrtvola, policista může otevřít byt nebo jiný uzavřený prostor. Zákon o Policii České republiky také upravuje oprávnění k používání podpůrných operativně pátracích prostředků v souvislosti s trestním řízením (krycí doklady, konspirativní prostředky, zabezpečovací technika, zvláštní finanční prostředky, využití informátora). V zájmu ochrany bezpečnosti osob, své vlastní, majetku a ochrany veřejného pořádku je policista oprávněn použít donucovací prostředky proti osobě, která chráněné zájmy ohrožuje. Ve vymezených případech má policista oprávnění užít zbraň (zde se zbraní rozumí zbraň stříelná, bodná nebo sečná či speciální).

1.6 Donucovací prostředky Policie ČR

Policisté jsou při plnění úkolů Policie České republiky oprávněni, za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem, použít k provedení nebo dokončení služebního zákroku donucovací prostředky a speciální donucovací prostředky. O tom, který donucovací prostředek nebo speciální donucovací prostředek použije, rozhoduje sám policista, velitel zakročující jednotky nebo nadřízený tohoto velitele. Zde je na místě si uvědomit, že použití donucovacích prostředků zvyšuje bezpečnost práce policistů při výkonu služby, protože jejich zákrok je účelnější, ušetří se náklady státu a zvýší se míra potírání kriminality a tím potažmo dodržování zákona.

Zákonná úprava použití donucovacích prostředků policisty

Zde bych chtěl uvést, že k pochopení využívání donucovacích prostředků je nutné vycházet ze zákona. Základní ustanovení pro postup Policie ČR představuje článek 2) odst. 3), Ústavy ČR (zákon č. 1/1993 Sb.), kde je uvedeno: "státní moc lze uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon". Konkrétní formy přímého zákroku jsou upraveny zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České Republiky ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen zákon o policii). Dále z trestního zákoníku zák. č. 40/2009 Sb., jehož účelem je chránit zájmy společnosti, ústavní zřízení České republiky, práva a oprávněné zájmy fyzických a právnických osob.

Těchto prostředků se ve zmiňované spolupráci s vězeňskou službou využívá zejména při eskortách osob do vazební věznice, při provádění dalších procesních úkonů s obviněnými, např. eskorty obviněných z vazební věznice k jednání k soudu, při provádění vyšetřovacích pokusů, atd..

Policista je oprávněn použít při zákroku donucovací prostředek a zbraň, k jejichž používání je vycvičen. Donucovacími prostředky jsou

- hmaty, chvaty, údery a kopy
- slzotvorný, elektrický nebo jiný obdobně dočasně zneschopňující prostředek, obušek a jiný úderný prostředek,
 - vrhací prostředek mající povahu střelné zbraně podle jiného právního předpisu s dočasně zneschopňujícími účinky,
 - vrhací prostředek, který nemá povahu zbraně dle zákona

- zastavovací pás, zahrazení cesty vozidlem a jiný prostředek k násilnému zastavení vozidla nebo za bránění odjezdu vozidla,
 - vytlačování vozidlem,
 - vytlačování štítem,
 - vytlačování koněm,
 - služební pes,
 - vodní stříkač,
 - zásahová výbuška,
 - úder střelnou zbraní,
 - hrozba namířenou střelnou zbraní,
 - varovný výstřel,
 - pouta,
 - prostředek k zamezení prostorové orientace

1.7 Dílčí závěr

Ve výše uvedených stránkách jsem se snažil představit v základní podobě ozbrojený sbor České republiky - Policii České republiky, zejména její nedávnou historii, vznik, její postavení a činnost. Pozornost jsem věnoval zejména řízení a úkolům policie. Dále jsem se zabýval služebním poměrem příslušníka policie a jeho oprávněními, které nutně souvisí s jeho službou v tomto sboru.

2. Vězeňská služba České republiky

2.1 Organizace, poslání, členění a úkoly VS ČR

Vězeňská služba České republiky je ozbrojený bezpečnostní sbor, který zajišťuje výkon vazby a výkon trestu odnětí svobody, jakož i ochranu pořádku a bezpečnosti při výkonu soudnictví a správě soudů, při činnosti státního Ministerstva spravedlnosti. Má postavení správního úřadu a účetní jednotky. Vězeňská služba byla zřízena s účinností od 1. ledna 1993 zákonem č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky. Vznikla transformací dosavadního Sboru nápravné výchovy, který nahradila.

Vězeňská služba České republiky se řadí mezi ozbrojené bezpečnostní sbory působící v České republice a spadá pod resort ministerstva spravedlnosti, které dohlíží a kontroluje fungování této organizace. V rámci Vězeňské služby ČR pracují její příslušníci ve služebním poměru k České republice (stejně jako policisté nebo hasiči) a občanští zaměstnanci. V současné době Vězeňská služba ČR zaměstnává kolem 10 tisíc lidí. Tito příslušníci vězeňské služby se v rámci své činnosti dělí na vězeňskou a justiční stráž. Vězeňská stráž střeží, předvádí a eskortuje osoby ve výkonu vazby, ve výkonu zabezpečovací detence a ve výkonu trestu odnětí svobody. Střeží vazební věznice, věznice a ústavy pro výkon zabezpečovací detence. Oproti tomu justiční stráž zajišťuje pořádek a bezpečnost v budovách soudů, státních zastupitelství, ministerstvech a v dalších místech činnosti.

Posláním Vězeňské služby ČR je zajišťovat výkon vazby, výkon trestu odnětí svobody a bezpečnost a pořádek v soudních budovách. Vězeňská služba spravuje a střeží věznice a detenční ústavy. Dále střeží, předvádí a eskortuje vězněné osoby. K dalším úkolům patří výzkum v oboru penologie, jehož výsledky následně aplikuje v praxi.

Základními organizačními jednotkami Vězeňské služby ČR jsou :

- generální ředitelství
- vazební věznice
- věznice
- institut vzdělávání
- ústav pro výkon zabezpečovací detence

Vězeňskou službu řídí generální ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti, jemuž také odpovídá za činnost Vězeňské služby ČR. Generální ředitelství zabezpečuje plnění společných úkolů ostatních organizačních jednotek, které metodicky řídí a kontroluje. V čele vazebních věznic, věznic, institutu vzdělávání a ústavu pro výkon zabezpečovací detence jsou ředitelé, které jmenuje a odvolává generální ředitel. V rámci své organizace se dále Vězeňská služba ČR se dále člení na níže uvedené subjekty, a to :

1. vězeňskou stráž, která střeží, předvádí a eskortuje osoby ve výkonu vazby a ve výkonu trestu odnětí svobody, střeží vazební věznice a věznice,
2. justiční stráž, která zajišťuje pořádek a bezpečnost v budovách soudů, státních zastupitelství, Ministerstva spravedlnosti ČR a v jiných místech jejich činnosti,
3. správní službu, která rozhoduje ve správním řízení a zabezpečuje organizační, ekonomickou, vzdělávací, výchovnou, zdravotnickou a další odbornou činnost,
4. pověřené orgány Vězeňské služby ČR, které mají postavení a plní úkoly policejního orgánu v řízení o trestných činech příslušníků vězeňské služby. Pokud jde o další aktivity, Vězeňská služba ČR nadále rozvíjí spolupráci s Probační a mediační službou ČR a usiluje o implementaci moderních trendů zacházení s odsouzenými tak, aby dosáhla standardů vyspělých evropských zemí.

Úkoly Vězeňské služby České republiky

Úkoly Vězeňské služby plní jednak její příslušníci, kteří jsou ve služebním poměru, a jednak občanští zaměstnanci, kteří jsou zaměstnaní v pracovním poměru. Početní stavy Vězeňské služby určuje vláda. Příslušníci Vězeňské služby mohou být vládou na dobu nezbytně nutnou povoláni k plnění úkolů služby pořádkové policie anebo ochranné služby Policie České republiky, pokud síly a prostředky Policie České republiky nejsou dostatečné k zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti. Naopak v případě vzniku mimořádné situace ve vazební věznici nebo věznici, kdy vězeňská služba není schopna zajistit pořádek a bezpečnost vlastními prostředky, může vězeňská služba požádat o zásah Policii České republiky.

Vězeňská služba zejména:

- spravuje a střeží vazební věznic a věznic, odpovídá za dodržování zákonem stanovených podmínek výkonu vazby a výkonu trestu odnětí svobody,
- střeží, předvádí a eskortuje osoby ve výkonu vazby a ve výkonu trestu odnětí svobody,
- prostřednictvím programů zacházení soustavně působí na osoby ve výkonu trestu odnětí svobody s cílem vytvořit předpoklady pro jejich řádný způsob života po propuštění,
- provádí výzkum v oboru penologie a jeho výsledky využívá při své činnosti,
- zajišťuje pořádek a bezpečnost v budovách soudů, státních zastupitelství, Ministerstva spravedlnosti ČR a v jiných místech jejich činnosti,
- vytváří podmínky pro pracovní a jinou účelnou činnost osob ve výkonu vazby a ve výkonu trestu odnětí svobody, přičemž za účelem zaměstnávání těchto osob provozuje hospodářskou činnost,
- prošetřuje trestnou činnost příslušníků Vězeňské služby ČR a ve spolupráci s Policií České republiky se podílí na předcházení a odhalování trestné činnosti osob ve výkonu vazby a ve výkonu trestu odnětí svobody.

Prioritou vězeňské stráže je zajistit odpovídající úroveň vnější bezpečnosti vazebních věznic a věznic a ve spolupráci s ostatními zaměstnanci vězeňské služby i odpovídající úroveň vnitřní bezpečnosti. V praxi to znamená, že vězeňská stráž zajišťuje střežení obvodů, vstupů a vjezdů vazebních věznic a věznic, zamezuje průniku nedovolených předmětů do těchto zařízení a provádí všechny druhy eskort. Cílem je, aby uvedené činnosti probíhaly bez mimořádných událostí, a přispívaly tak k naplnění účelu výkonu vazby a výkonu trestu odnětí svobody.

2.2 Donucovací prostředky a použití zbraně Vězeňské služby ČR

Zde bych rád poukázal na to, že, co se týče použití donucovacích prostředků a zbraně příslušníky Vězeňské služby ČR je podobné příslušníkům sloužícím u policejního sboru. Ale pro úplnost bych i zde rámcově nastínil tuto problematiku.

Pokud je to nezbytné k zajištění pořádku a bezpečnosti, je příslušník Vězeňské služby ČR při plnění svých úkolů oprávněn použít donucovací prostředky proti osobám, které ohrožují život nebo zdraví, úmyslně poškozují majetek nebo násilím se snaží mařit

účel výkonu zabezpečovací detence, výkonu vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody, anebo narušují pořádek nebo bezpečnost v prostorách vězeňské služby, ve věznici pro místní výkon trestu, v budovách soudů, jakož i jiných místech činnosti soudů, budovách státních zastupitelství nebo ministerstva a v bezprostřední blízkosti střežených objektů.

Donucovacími prostředky dle shora uvedeného zákona jsou :

- a) hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobrany,
- b) předváděcí řetízky,
- c) pouta,
- d) poutací popruhy,
- e) pouta s poutacím opaskem,
- f) slzotvorné prostředky,
- g) obušek,
- h) služební pes,
- ch) vodní stříkač,
- i) zásahová výbuška,
- j) expanzní zbraně,
- k) úder střelnou zbraní,
- l) hrozba střelnou zbraní,
- m) varovný výstřel.

O tom, který, který z donucovacích prostředků příslušník použije se rozhoduje podle konkrétní situace tak, aby dosáhl účelu sledovaného služebním zákrokem. Přitom je povinen dbát, aby použití donucovacího prostředku bylo přiměřené účelu zákroku a aby jím nebyla způsobena újma zřejmě nepřiměřená povaze a nebezpečnosti protiprávního jednání.

Použití střelné zbraně příslušníky Vězeňské služby ČR je oprávněné při plnění jejích úkolů a je charakterizováno ve shora uvedeném zákoně č. 555/1992 Sb.. Ve stručném nástinu je příslušník oprávněn použít střelnou zbraň je výjimečně, a to v případech, aby v případě nutné obrany odvrátil přímo hrozící nebo trvajícím útok proti jeho osobě nebo útok na život nebo zdraví jiné osoby, překonal odpor směřující ke zmaření služebního zákroku, pokud jej nemůže překonat jinak a nedokončení zákroku by ohrozilo život nebo zdraví jiné osoby, zamezil útěku osoby ve výkonu zabezpečovací detence, ve výkonu vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody ze střeženého objektu

nebo při eskortě, kterou nelze zadržet jiným způsobem, odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje střežený nebo chráněný objekt nebo stanoviště, po marné výzvě, aby bylo od útoku upuštěno, zneškodnil zvíře ohrožující život nebo zdraví osob, přičemž platí, že použití střelné zbraně je přípustné jen tehdy, jestliže by použití donucovacích prostředků bylo zřejmě neúčinné.

2.3 Věznice, rozdělení věznic

V České republice je v současné době 36 věznic, kdy z tohoto počtu tvoří 10 vazebních. V současné době se Vězeňská služba ČR potýká s přeplněností svých kapacit. Celkový počet vězňených osob se pohybuje okolo 22.000 osob. Z toho je zhruba 2.5 tisíce osob obviněných. Každá věznice má svého ředitele, centrální správu zajišťuje generální ředitelství v Praze. Od 1. ledna 2009 zahájila Vězeňská služba ČR provoz detenčního ústavu v Brně. Zabezpečovací detence je nový typ ochranného opatření pro pachatele závažné trestné činnosti. Jde o osoby s vysokou mírou nebezpečnosti pro společnost. Ústav v Brně nyní poskytuje 48 lůžek, dalších 150 míst je v Opavě.

Podle způsobu vnějšího členění, zajištění bezpečnosti a vnitřního režimu se věznice člení do čtyř základních typů :

věznice s dohledem

- zde vykonávají trest osoby, které byly odsouzeny za trestný čin spáchaný z nedbalosti a které dosud nebyly ve výkonu trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin
- odsouzení se ve věznici mohou pohybovat bez omezení, většinou pracují na pracovištích mimo věznici, kde dohled nad jejich činností provádí vychovatel nejméně jednou týdně, v mimopracovní době jim ředitel může povolit volný pohyb mimo věznici k účasti na kulturních a sportovních akcích a bohoslužbách

věznice s dozorem

- sem se zařazují osoby, které byly odsouzeny za trestný čin spáchaný z nedbalosti a které již byly ve výkonu trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin, a dále osoby, kterým byl za úmyslný trestný čin uložen trest odnětí svobody

nepřevyšující dva roky a které dosud nebyly ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin,

- odsouzení se v prostorách věznice pohybují organizovaně pod dohledem Vězeňské služby ČR, ředitel může odsouzeným, u nichž lze předpokládat, že toho nezneužijí, povolit volný pohyb uvnitř věznice, odsouzení pracují zpravidla na nestřežených pracovištích mimo věznici, kde nad nimi vykonává dohled určený

- zaměstnanec vězeňské služby nejméně jedenkrát za hodinu, odsouzeným, u nichž je předpoklad, že toho nezneužijí, ředitel může povolit volný pohyb mimo věznici při plnění pracovních úkolů

věznice s ostrahou

- zde vykonávají trest osoby odsouzené pro úmyslný trestný čin, u nichž nejsou splněny podmínky pro zařazení do jiného typu věznice

- v prostorách věznice se odsouzení pohybují organizovaně pod dohledem zaměstnance vězeňské služby, volný pohyb po věznici může ředitel povolit jen výjimečně, odsouzení pracují zpravidla na pracovištích uvnitř věznice nebo na střežených pracovištích mimo věznici, u odsouzených, u nichž je předpoklad, že toho nezneužijí, lze povolit zaměstnání na nestřeženém pracovišti mimo věznici, dohled nad pracovní činností odsouzených se provádí nejméně jedenkrát za 45 minut

věznice se zvýšenou ostrahou

- sem se zařazují doživotně odsouzení, zvláště nebezpeční recidivisté, osoby odsouzené za zvláště závažný úmyslný trestný čin k trestu ve výměře nejméně osmi let a osoby odsouzené za úmyslný trestný čin, které v posledních pěti letech uprchly z vazby nebo z výkonu trestu

- v prostorách věznice se odsouzení pohybují organizovaně pod dohledem příslušníka vězeňské služby, volný pohyb po věznici se jim nepovoluje ani při plnění pracovních úkolů, odsouzení pracují na pracovištích uvnitř věznice nebo vhodnou práci vykonávají přímo ve svých celách, dohled nad jejich pracovní činností provádí zaměstnanec vězeňské služby jedenkrát za 30 minut

Zařazení odsouzeného do určitého typu věznice určuje soud v rozsudku, kterým rozhoduje ve věci samé o vině a trestu. Pokud s ohledem na konkrétní okolnosti (závažnost trestného činu, stupeň a povaha narušení odsuzované osoby) soud dospěje

k závěru, že náprava bude lépe zaručena v jiném typu věznice, může se odchýlit od zákonných kritérií pro rozřazování odsouzených osob. V průběhu výkonu trestu soud rozhoduje o přeřazení odsouzených z jednoho typu věznice do druhého, a to na návrh odsouzeného, ředitele věznice, státního zástupce nebo i bez návrhu.

Vedle základních typů věznice jsou zřízeny i zvláštní věznice pro mladistvé. V rámci jednoho vězeňského zařízení lze zřídit i více oddělení různých typů (např. ve věznici s ostrahou může být zřízeno i oddělení s dozorem). Ve vazebních věznicích lze zřídit oddělení pro výkon trestu odnětí svobody. Hlavním účelem udělení trestu je chránit společnost před pachateli trestných činů, zabránit odsouzeným páchat další trestnou činnost a vychovávat je k tomu, aby vedli řádný život.

„Předpokladem účinnosti resocializačního působení je minimalizace nepříznivých účinků výkonu trestu odnětí svobody na psychiku odsouzených.“ (Suchý. 1992, s. 35)

2.4 Stavby vězněných osob

Jak jsem již uvedl, věznice v České republice se rozdělují na vazební věznice, v nichž jsou drženi obvinění, kteří byli soudem vzati do vazby, a věznice, v nichž odsouzení vykonávají trest odnětí svobody. V současné době je v Česku 10 vazebních věznic a 26 (běžných) věznic, jejichž ostrahu a správu provádí Vězeňská služba České Republiky. Tabulka dole hovoří o současných počtech vězněných osob, výkonu vazby, odsouzených, chovancích detenčních ústavů a současných ubytovacích kapacitách.

poslední aktualizace ke dni 4.3.2011

* zabezpečovací detence

Chovanci - detenční ústav

	ženy	muži
Opava	0	0
Brno	1	9
celkem	10	

Obvinění - výkon vazby

	ženy	muži
dospělí	163	2 344
mladiství	0	52
celkem	2 559	

Odsouzení - výkon trestu

	ženy	muži
dospělí	1 195	18 669
mladiství	9	135
celkem	20 012	

Vězněné osoby

	ženy	muži
dospělí	1 358	21 013
mladiství	9	187
chovanci*	1	9
celkem	22 577	

Poslední aktualizace ke dni 13.8.2010

UBYTOVACÍ KAPACITY

Poslední aktualizace ke dni 4.3.2011

	Kapacita	skutečnost	naplněnost
výkon vazby	2 488	2 559	102,85%
výkon trestu	17 551	20 012	114,02%
detence	48	10	20,83%
celkem	20 087	22 581	112,42%

Údaje převzaty z informačního portálu VS ČR

2.5 Ústav pro výkon zabezpečovací detence (ÚpVZD).

Zabezpečovací detence je nový typ ochranného opatření pro pachatele závažné trestné činnosti. Je určeno pro osoby s vysokou mírou nebezpečnosti pro společnost, kdy jejich duševní stav trvale i dočasně způsobuje, že se závažné trestné činnosti dopouštějí. U těchto osob potom hrozí, že se budou v budoucnu takového jednání dopouštět znovu. V těchto případech není téměř žádná nebo jen velmi malá pravděpodobnost účinnosti běžných programů zacházení ve výkonu trestu. Tento nový instrument upravuje zákon ze dne 19. března 2008 o výkonu zabezpečovací detence a o změně některých souvisejících zákonů.

Detenční ústavy jsou v současnosti v Brně a Opavě. V Brně disponuje ústav 48 místy, v Opavě jich je připraveno dalších 150. Ústavy umožňují umístování chovanců

po jednom, maximálně po dvou na pokoji při zachování šesti metrů čtverečních na osobu. Zařízení spadá do správy Vězeňské služby ČR. Zabezpečovací detence trvá, dokud to vyžaduje ochrana společnosti. Nejméně jednou za 12 měsíců soud přezkoumává, zda důvody pro pokračování léčby stále trvají.

Dle současných poznatků psychologů by se měla zabezpečovací detence ukládat zejména těmto osobám:

1) vrahům, kteří mají v životní historii předchozí násilnou trestnou činnost (i vraždu) a kteří jsou posouzeni jako nebezpeční, kdy se jedná o tyto osoby :

- a) vrazi s diagnózou sexuálního sadismu (a jeho variant), patologické sexuální agresivity – bez předchozí recidivy
- b) vrazi s diagnózou defektní či hraničně defektní inteligence – bez předchozí recidivy
- c) vrazi – recidivisté s rysy anetičnosti a explozivity
- d) ostatní vrazi, kteří mají v minulosti násilí a jsou posouzeni jako nebezpeční

2) sexuálním deviantům – multirecidivistům – u nichž prokazatelně opakovaně selhala ochranná léčba, konkrétně:

- a) patologickým agresorům – recidivujícím pachatelům sexuálního násilí
- b) pachatelům pohlavního zneužívání, kteří byli v minulosti více než dvakrát trestaní bez efektu ochranného léčení
- c) sexuálním delikventům s organicky podmíněnou, bezvýsledně léčenou poruchou osobnosti.

Od 1. ledna 2009 došlo k rozšíření výčtu ochranných opatření, která může soud uložit. Nejčastěji ukládaným ochranným opatřením je ochranné léčení, které může být vykonáváno ambulantně (odsouzený sám dochází v pravidelných intervalech za odborným lékařem) nebo ústavně (odsouzený je umístěn o příslušného ústavu – nejčastěji do psychiatrické léčebny). Problém je v tom, že ústavní ochranná léčba je vykonávána v podstatě v běžných zdravotnických zařízeních, z nichž odsouzený může poměrně snadno uprchnout.

Tento problém má vyřešit právě nově zavedená zabezpečovací detence. Jedná se ve své podstatě o ochrannou léčbu, která ovšem bude vykonávána ve střeženém zařízení vězeňské služby, z něhož odsouzený nebude moci uprchnout. Nejedná se tedy o věznicí, ale o zdravotnické zařízení, které ovšem bude spravováno Vězeňskou službou ČR a

v němž platí taková bezpečnostní opatření, která znemožní odsouzeným jejich útěk.

Oproti věznicí je v zabezpečovacím ústavu také volnější režim pro odsouzené, - např. pokud jde o přijímání návštěv, korespondenci, přístupu k telefonu, internetu.

Uložit zabezpečovací detenci lze jen pachateli úmyslného trestného činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody převyšující pět let, spáchaného ve stavu vyvolaném duševní poruchou, jeho pobyt na svobodě je nebezpečný a nelze očekávat, že by uložené ochranné léčení s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možnostem působení na pachatele vedlo k dostatečné ochraně společnosti. Zabezpečovací detenci lze v obdobných případech uložit i tehdy, pokud soud upustil od potrestání nebo pokud pachatel dokonce nebyl ani odsouzen z důvodu nepříčetnosti.

Zabezpečovací detence se neukládá na konkrétně stanovenou dobu, trvá, dokud je to potřeba, tedy pokud to vyžaduje ochrana společnosti. Soud však musí minimálně jednou za rok (u mladistvých jednou za půl roku) přezkoumávat, zda důvody zabezpečovací detence stále trvají.

2.6 Přijímání osob do výkonu trestu odnětí svobody

Odsouzené osoby jsou přijímány do výkonu trestu po ověření jejich totožnosti a na základě těchto dokumentů:

- a) písemného nařízení výkonu trestu, vydaného soudem na jeho základě
- b) písemné výzvy k nastoupení do výkonu trestu vydané soudem, nebo
- c) písemného příkazu k dodání odsouzeného do výkonu trestu vydaného soudem, které musí být opatřeny podpisem soudce, příp. pověřeného soudního úředníka a úředním razítkem soudu.

Nástup výkonu trestu odnětí svobody stanovuje příslušný soud, a to včetně uvedení termínu a konkrétní věznice. Příjem odsouzených k výkonu trestu se provádí v příjmových věznicích.

Při přijetí do věznice se u odsouzeného provede osobní prohlídka, a to osobou stejného pohlaví, též se provedou potřebná hygienická, lékařská a protiepidemická opatření.

Při přijetí do výkonu trestu je odsouzený poučen o svých právech, povinnostech, které má během výkonu trestu odnětí svobody.

Přemístování vězňených osob.

Důvody a podmínky pro přemístování odsouzených osob.

U obviněných : z rozhodnutí či na základě souhlasu orgánu činném v trestním řízení.

U odsouzených:

1) na dobu přechodnou:

- na dožadání policejního orgánu schválené ředitelem příslušného útvaru Policie ČR nebo ředitelem Úřadu kriminální služby policie a vyšetřování Policejního prezidia ČR.
- na příkaz státního zástupce nebo předsedy senátu, který potřebuje odsouzeného vyslechnout
- není-li možné ve věznici, kde odsouzený vykonává trest, zabezpečit uplatnění přiměřených omezení ve smyslu § 27 odst. 4 ZVTOS (vnitřní řád věznice)
- na návrh lékaře za účelem poskytnutí potřebné zdravotní péče
- na návrh ředitele věznice z důvodů zvláštního zřetele
- za účelem účasti na občanskoprávním řízení před soudem

2) na dobu nikoliv přechodnou:

- rozhodnutím GŘ VS ČR z důvodů hodných zvláštního zřetele v zájmu zabezpečení plnění účelu výkonu trestu nebo zabezpečení plnění úkolů Vězeňské služby ČR
- po vzájemné dohodě ředitelů věznic stejného základního typu uplatňujících obdobné programy zacházení s odsouzenými za účelem prohloubení výchovného vlivu výkonu trestu nebo na základě kladného rozhodnutí o žádosti odsouzeného nebo jemu blízkých osob
- ze závažných bezpečnostních důvodů

3) dále za účelem:

- pracovního zařazení
- vzdělávání ve školském vzdělávacím středisku
- výkonu nařízeného ochranného léčení v ústavní formě ve výkonu trestu ve specializovaných odděleních
- na základě organizačních a systémových opatření Vězeňské služby ČR
o žádosti osoby blízké odsouzenému se rozhodne pouze v případě, že se odsouzený k této žádosti připojí a dodrží následující postup:
- o přemístění do jiné věznice odsouzený žádá prostřednictvím kmenové věznice,

ve které si aktuálně odpykává trest odnětí svobody, kdy kmenová věznice vyplní potřebný tiskopis k přemístění a společně s žádostí odsouzeného toto postoupí řediteli věznice, do které odsouzený žádá o přemístění a ředitel se zdůvodněním svého stanoviska vrátí zpět žádost odsouzeného do kmenové věznice, která s výsledkem rozhodnutí odsouzeného prokazatelně seznámí.

„Zacházení s odsouzenými v České republice je prováděno v souladu s Listinou základních práv a svobod i doporučeními Rady Evropy v oblastech zacházení s vězněnými osobami a dodržováním lidských práv.“ (Sochůrek, 2007, s. 37)

2.7 Dílčí závěr

V této kapitole jsem taktéž představil další ozbrojený sbor České republiky – Vězeňskou službu České republiky jako další logicky navazující složku státní správy. Zde jsem se věnoval zejména její organizační struktuře, členění, poslání, oprávněním a úkolům, které z její podstaty plynou. Pozornost jsem věnoval věznicím a jejich rozdělení, současným početním stavům vězněných osob, logistickému postupu při přijímání vězňů do věznic a dále nedávno zřízenému Ústavu pro výkon zabezpečovací detence (ÚpVZD).

3. Spolupráce Policie ČR a Vězeňské služby ČR

3.1 Dohoda o spolupráci mezi Policií České republiky a Vězeňské služby České republiky

Na základě shora uvedených a popsanych činností Policie ČR a Vězeňské služby ČR je zřejmé úzké provázání činnosti služeb těchto dvou ozbrojených sborů.

Vězeňská služba spolupracuje při plnění svých úkolů zejména s ozbrojenými bezpečnostními orgány České republiky, s dalšími orgány státu, s orgány obcí a s obdobnými institucemi v zahraničí. V případě, že v ústavu pro výkon zabezpečovací detence, ve vazební věznici nebo věznici vznikne mimořádná situace a vězeňská služba nemůže zajistit pořádek a bezpečnost v těchto místech vlastními prostředky, může vězeňská služba požádat o zásah Policii České republiky.

Příslušníci mohou být povoláni vládou k plnění úkolů Policie České republiky, pokud síly a prostředky Policie České republiky nebudou dostatečné k zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti, a to na dobu nezbytně nutnou.

Příslušníci při plnění úkolů dle ustanovení příslušných ustanovení zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky mají oprávnění a povinnosti jako příslušníci Policie České republiky podle zvláštního právního předpisu.

Dne 4. listopadu 2009 podepsali policejní prezident gen. mjr. Mgr. Oldřich Martinů a generální ředitel Vězeňské služby ČR gen.mjr. PhDr. Luděk Kula dohodu o vzájemné spolupráci mezi oběma bezpečnostními sbory v souladu se zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky a zákonem č. 555/1992 Sb. , o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Dohoda se týká možnosti povolávání příslušníků Vězeňské služby ČR k plnění úkolů policie v oblasti zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti České republiky, o kterém hovoří v ust. § 22 zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Dohoda blíže specifikuje podmínky spolupráce uvedené v zákoně, společná cvičení obou složek a další obdobné společné činnosti.

Předmětem zmiňované dohody je zabezpečení plnění úkolů policie při zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti příslušníky Vězeňské služby České republiky.

Účelem této dohody bylo vytvoření základních organizačních, personálních, materiálních a technických předpokladů k dosažení stanoveného cíle v plném rozsahu.

Organizačním předpokladem naplnění této dohody je předurčení organizačních jednotek vězeňské služby útvarů policie, které budou dohodu realizovat.

Personální předpoklady naplnění této dohody zahrnují vyčlenění příslušníků a seznámení příslušníků předurčených pro vyčlenění předem s povinnostmi, oprávněními prostředky příslušníka policie v souladu se zákonem o policii, a souvisejícími předpisy v potřebném rozsahu, dále seznámení s jejich úkoly v rámci zajištění vnitřního pořádku bezpečnosti.

Dohoda dále stanoví, že příslušníci budou povoláni na základě písemné žádosti policejního prezidenta adresované generálnímu řediteli vězeňské služby. Generální ředitel vězeňské služby vyšle na místo a čas stanovený v žádosti určený počet příslušníků, pokud to neohrozí přímo plnění úkolů vězeňské služby.

V případě povolání se příslušníci dostaví na příjmová místa policie, kdy budou plnit úkoly ve služebním stejnokroji s vnějším označením „POLICIE“ (rukávovou páskou „POLICIE“) viditelně umístěnou na levém či pravém rukávu služebního stejnokroje a s průkazem potvrzujícím oprávnění příslušníka k plnění úkolů policie (průkazem příslušníka povolaného k plnění úkolů policie) ve smíšených hlídkách pod velením policisty, tito příslušníci jsou vybaveni výstrojí a výzbrojí blíže určenou v žádosti. Rukávové pásky, případně reflexní vesty s nápisem „POLICIE“ a průkazy potvrzující oprávnění příslušníků k plnění úkolů policie (průkazy příslušníka povolaného k plnění úkolů policie), jakož i magnetické cedule s nápisem „POLICIE“ pro zapůjčovanou techniku zajistí policie. V dohodě je dále výslovně uvedeno, že si obě strany mohou zapůjčovat techniku potřebnou k plnění stanovených úkolů.

Společný výcvik a příprava příslušníku obou ozbrojených sborů

Dohoda zavazuje, že strany budou provádět společný výcvik, zejména zásahových a pořádkových jednotek, za účelem zkvalitnění koordinace postupů při společných akcích a při obsluze techniky. Policie zabezpečí seznámení vyčleněných příslušníků s povinnostmi, oprávněními a prostředky policisty a souvisejícími předpisy

potřebném rozsahu, zejména se zásadami použití donucovacích prostředků a zbraně podle zákona o policii. Naproti tomu je povinností vězeňské služby zabezpečit seznámení policistů se zásadami obsluhy zapůjčované techniky. Nosným motivem této smlouvy je, že obě spolupracující strany společně vypracují typové plány činnosti.

Závazky policie po vzniku mimořádné situace

V této uzavřené dohodě se policie zavazuje oznámit vznik mimořádné situace, tzn. Potřebu vyčlenění příslušníků na plánovanou akci. Policie se zavazuje dopisem policejního prezidenta generálnímu řediteli vězeňské služby požádat o potřebné množství příslušníků a techniky.

Mezi další závazky policie patří provést odbornou instruktáž příslušníků s důrazem na použití zbraně, oprávnění a povinnosti policisty a dodržování bezpečnostních opatření při každém nástupu do služby.

Přidělit příslušníky vězeňské služby k velitelům hlídek z řad policistů, kteří je seznámí s konkrétními úkoly a zejména místem výkonu služby.

Vybavit hlídky nasazené při opatření spojovací technikou

Umožnit vězeňské službě výkon dohledu nad podmínkami zabezpečení a nad chováním příslušníků v době mimo jejich výkon služby.

Závazky vězeňské služby po vzniku mimořádné situace

V případě, že Policie ČR vyrozumí Vězeňskou službu ČR o vzniku mimořádné situace, zavazuje se vězeňská služba k těmto činnostem :

- vyslat bez zbytečného odkladu příslušníky na příjmová místa uvedená v žádosti policejního prezidenta
- zabezpečit na základě požadavků policie určení vyčleněných příslušníků do směn a jejich, jejich přepravu na stanovená příjmová místa
- vytvořit pro vyčleněné příslušníky v době mimo jejich výkon služby vlastní systém řízení vyslaných příslušníků
- zabezpečit pro vyčleněné příslušníky finanční náležitosti podle právních předpisů a interních normativních aktů Ministerstva spravedlnosti ČR
- zabezpečit zapůjčení příslušného potřebného technického zařízení

- zajistit logistické zabezpečení vyslaných příslušníků, kam spadá zabezpečení materiálně technické, strava, ubytování, doprava, atp..

Odpovědnost za škodu

V případě odpovědnosti za škodu způsobenou příslušníky nebo za škodu jim způsobenou při plnění úkolů policie nebo v přímé souvislosti s nimi se řídí příslušnými ustanoveními zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

Strany se dále zavázaly, že budou po vzájemné konzultaci společně informovat veřejnost o společných akcích a jejich výsledcích.

Případné spory vzniklé při plnění této dohody řeší policejní prezident a generální ředitel vězeňské služby nebo osoby jimi zmocněné.

3.2 Plnění úkolů Policie ČR v rámci trestního řízení

Postup policejního orgánu v těchto činnostech upravuje Závazný pokyn policejního prezidenta č. 30 ze dne 21.04.2009 – o plnění úkolů v trestním řízení.

Pro účely tohoto pokynu se rozumí :

- a) policejním orgánem je útvar Policie České republiky (dále jen „policie“) nebo jeho nižší organizační článek, který plní úkoly v trestním řízení,
- b) šetřením se rozumí zjišťování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřujících ke zjištění jeho pachatele, v rámci oprávnění,
- c) prověřováním se rozumí prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin počíná se sepsáním záznamu o zahájení úkonů trestního řízení nebo provedením neodkladných a neopakovatelných úkonů,
- d) vyšetřováním se pro účely tohoto pokynu rozumí postup od zahájení trestního stíhání,
- e) vedoucím pracovníkem se rozumí vedoucí příslušník policejního orgánu, jeho zástupce nebo jimi pověřený příslušník policie (dále jen „policista“),
- f) písemností se rozumí dokument podle právního předpisu
- g) vnější službou se rozumí služba pořádkové policie a služba dopravní policie,

v případě náměstka policejního prezidenta pro vnější službu i služba cizinecké policie

Zejména bych zmínil, že účelem tohoto pokynu je upravit organizaci výkonu služby, součinnost a příslušnost policejních orgánů a policistů a provádění některých úkonů v trestním řízení. Policisté, kterým bylo přiděleno k vyřízení trestní oznámení nebo jiný podnět, jsou povinni urychleně činit všechna potřebná šetření a opatření k objasnění věci tak, aby nedošlo k neodůvodněným průtahům v trestním řízení. O každé skutečnosti, která může způsobit průtahy, jsou povinni informovat vedoucí pracovníky, kteří odpovídají za činnost policistů při plnění úkolů v trestním řízení, řídí a kontrolují jejich činnost, u závažnějších případů osobně organizují jejich práci a podle potřeby se sami podílejí na provádění úkonů trestního řízení.

Návrh na vzetí do vazby

Má-li policejní orgán zato, že je dán některý z důvodů vazby, - dle ust. § 67 zák. č. 141/1961 Sb. (trestního řádu) , kdy toto ustanovení přesně specifikuje důvody vzetí do vazby, vypracuje podnět k podání návrhu státního zástupce na vzetí obviněného do vazby, který spolu s originálem trestního spisu, v němž musí být písemné materiály o skutečnostech, o něž se podnět na vzetí do vazby opírá, a kdy tyto vypracované materiály bezodkladně doručí příslušnému státnímu zástupci.

Lhůtu doručení podnětu na vzetí do vazby projedná policejní orgán se státním zástupcem zpravidla již při hlášení o zadržení.

Blíže bych se rozepsal o důvodech vazby, které specifikuje shora uvedený zákon č. 141/1961 Sb., kdy obviněný musí být vzat do vazby jen tehdy, jestliže z jeho jednání nebo dalších konkrétních skutečností vyplývá důvodná obava,

- a) že uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnul, zejména nelze-li jeho totožnost hned zjistit, nemá-li stálé bydliště anebo hrozí-li mu vysoký trest,
- b) že bude působit na dosud nevyslechnuté svědky nebo spoluobviněné nebo jinak mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, nebo
- c) že bude opakovat trestnou činnost, pro niž je stíhán, dokoná trestný čin, o který se pokusil,
- d) nebo vykoná trestný čin, který připravoval nebo kterým hrozil a dosud zjištěné

skutečnosti nasvědčují tomu, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, byl spáchán, má všechny znaky trestného činu, jsou zřejmé důvody k podezření, že tento trestný čin spáchal obviněný, a s ohledem na osobu obviněného, povahu závažnost trestného činu, pro který je stíhán, nelze v době rozhodování účelu vazby dosáhnout jiným opatřením.

Trestní řád ve své další části hovoří o skutečnosti, že vzít do vazby lze toliko osobu, proti níž bylo zahájeno trestní stíhání, kdy rozhodnutí o vazbě musí být odůvodněno též skutkovými okolnostmi. O vzetí do vazby rozhoduje soud a přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce.

V případě, že je obviněný vzat soudem do vazby, eskortu provede zpravidla vězeňsko-eskortní oddíl příslušného krajského ředitelství policie do určené vazební věznice. Před eskortou vždy velitel hlídky řádně poučí eskortovaného o jeho právech a povinnostech během eskorty, vyhotoví a obě strany - velitel hlídky policie a eskortovaná osoba podepíše vyhotovené poučení eskortovaného.

Není-li k provedení eskorty k dispozici uvedený vězeňsko-eskortní oddíl /převážně z důvodu pracovní vytíženosti/, provede eskortu osoby brané do vazby hlídka příslušného obvodního oddělení policie se všemi právy a povinnostmi z toho vyplývajícími.

3.3 Úkony policejního orgánu prováděné u osob ve vazbě a ve výkonu trestu odnětí svobody

Vzetím osoby obviněného do vazby znamená pro policejní orgán celou další řadu procesních úkonů, které je třeba s osobou obviněného provést, kdy bych se zejména zmínil o předvádění obviněného, jenž je ve vazbě, k policejnímu orgánu.

- a) Předvést obviněného, který je ve vazbě, k policejnímu orgánu za účelem provedení úkonu v objektu vazební věznice lze jen na základě písemné žádosti podepsané vedoucím pracovníkem a opatřené otiskem kulatého úředního razítka. Je-li třeba provést úkon ve vazební věznici s obviněným, proti kterému vede vyšetřování jiný policejní orgán, nebo jde-li o soudní vazbu, je nutno opatřit provedení tohoto úkonu :
- b) písemný souhlas příslušného policejního orgánu či soudu.
- c) vydání obviněného, který je ve vazbě, policejnímu orgánu mimo objekt vazební věznice se provede na základě písemné žádosti podepsané ředitelem příslušného

útvary policie nebo ředitelem útvaru služby kriminální policie a vyšetřování, jde-li o vydání na dobu nepřevyšující 24 hodin. V ostatních případech musí být žádost podepsaná státním zástupcem. Při vyžádání obviněného musí být zabezpečeno jeho střežení, kdy vedoucí pracovník určí eskortu obviněného nebo požádá o eskortu jiný policejní orgán.

V žádosti o provedení eskorty musí být uvedeny osobní údaje obviněného a další potřebné skutečnosti (nebezpečnost osoby), jméno velitele eskorty, který vazební věznici potvrdí převzetí eskortovaného. Jde-li o eskortu k procesnímu úkonu na dobu delší než 24 hodin, musí být v žádosti uvedena vazební věznice nebo policejní orgán s celou, kde bude obviněný umístěn po skončení procesních úkonů. Obdobný postup se zvolí k zajištění účasti na úkonech trestního řízení odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody.

- d) Je-li v zájmu vyšetřování nezbytné přemístit obviněného ve výkonu vazby do jiné vazební věznice, policejní orgán předloží státnímu zástupci návrh na přemístění, v němž policista uvede důvody tohoto opatření.
- e) Úkony za účasti osob ve výkonu trestu odnětí svobody v objektu vazební věznice může na žádost policejního orgánu povolit ředitel vazební věznice. V žádosti musí být uvedeno jméno policisty, který úkon provede, a doba úkonu, kterou policejní orgán dohodne s ředitelem vazební věznice předem. Žádost o dočasné přemístění odsouzeného do jiné vazební věznice na dobu nezbytně nutnou k provedení úkonu adresuje vedoucí pracovník generálnímu řediteli Vězeňské služby České republiky v Praze.

Dalšími úkony, které policejní orgán vede s obviněným je povolování a kontrola korespondence obviněného.

K tomuto kroku je třeba uvést, že policejní orgán kontroluje korespondenci jen obviněnému, který je v koluzní vazbě /obviněný bude působit na nevyslechnuté svědky nebo spoluobviněné nebo jinak mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání/, s výjimkou korespondence mezi obviněným a jeho obhájcem a mezi obviněným státními orgány České republiky nebo mezinárodní organizací, která je podle mezinárodní smlouvy, jíž je Česká republika vázána, příslušná k projednávání podnětů týkajících se ochrany lidských práv, jakož i korespondence s dalšími orgány, jejíž kontrola je nepřípustná.

Policejní orgán zadrží dopis nebo jinou písemnost, v níž jsou obsaženy informace týkající se trestního stíhání, které by adresát mohl využít rozporu s účelem trestního řízení.

O zadržení této písemnosti vyrozumí vazební věznici adresátovi sdělí jen tu část obsahu písemnosti, která není z hlediska účelu trestního řízení závadná.

Co se týče povolování návštěv obviněného ve vazbě, tak bych uvedl, že obviněný je oprávněn ve vazbě přijímat návštěvy. Byl-li však obviněný vzat do koluzní vazby, stanoví podmínky uskutečnění návštěvy v přípravném řízení státní zástupce.

3.4 Spolupráce Policie ČR a Vězeňské služby ČR v oblasti poskytování osobních dat

Vězeňská služba ČR poskytuje údaje z evidence osob ve výkonu zabezpečovací detence, ve výkonu vazby a výkonu trestu odnětí svobody orgánům činným v trestním řízení, soudům a státním zastupitelstvím při výkonu jejich další působnosti, správním orgánům a Rejstříku trestů, pokud je potřebují pro svou činnost, jiným osobám, pokud na poskytnutí informace osvědčí právní zájem a jejímu sdělení nebrání zvláštní zákon.

Vězeňské službě poskytuje Ministerstvo vnitra ČR pro účely evidence ze základního registru obyvatel o subjektech údajů referenční údaje, kterými zejména jsou rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení, datum narození, pohlaví, druh a adresa místa pobytu a jiné zákonné údaje, v případě, že se jedná o cizince tak i státní občanství, popřípadě více státních občanství, místo a stát, kde se cizinec narodil; v případě, že se cizinec narodil na území České republiky, místo a okres narození, rodné číslo, druh a adresa místa pobytu, číslo a platnost oprávnění k pobytu, počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu, zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům, správní vyhoštění a doba, po kterou není umožněn vstup na území České republiky a další zákonné údaje v souladu s právním řádem České republiky.

3.5 Spolupráce Policie ČR s justiční stráží Vězeňské služby ČR

Ve své práci bych se rád blíže pozastavil u důležitého článku vězeňské služby, a to justiční stráž, kterou bych rád níže stručně charakterizoval .

Justiční stráž je ozbrojeným sborem, který je součástí vězeňské služby. Postavení a kompetence justiční stráž je upraveny zákonem ČNR č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráž České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Blíže bych se zabýval právy a povinnostmi justiční stráž, představit její práva a povinnosti během jejich služby. Já bych opět zmínil práva a povinnosti justiční stráž, kam patří

zejména :

- Justiční stráž zajišťuje pořádek a bezpečnost v budově soudu.
- Příslušník vězeňské služby, který vykonává službu justiční stráže, koná službu ve služebním stejnokroji s identifikačním číslem.
- Při plnění svých úkolů je justiční stráž podřízena příslušnému řediteli vazební věznice nebo věznice a řídí se pokyny předsedy soudu, místopředsedy soudu, ředitele správy, bezpečnostního ředitele, předsedy senátu, případně jiného pověřeného zaměstnance soudu.
- Na pokyn předsedy senátu jsou příslušníci povinni zejména :
 - a) vykázat konkrétní osoby z jednacích síní nebo jiného místa činnosti soudu, jakož provádět vyklizení těchto prostor,
 - b) chránit před fyzickými útoky úřední a další osoby přítomné v jednacích síních nebo na jiném místě činnosti soudu,
 - c) upozornit předsedu senátu na případy, v nichž by provedení pokynů bránilo příslušníkovi v plnění stanovených služebních povinností,
 - d) vykonávat pořádkovou službu při vstupu do jednacích síní, pokud bylo rozhodnuto o vyloučení veřejnosti nebo bylo přijato opatření proti přeplňování jednacích síní,
 - e) provádět další činnosti sledující zajištění klidu a pořádku v jednacích síních nebo na jiném místě činnosti soudu, bezpečnosti přítomných osob a nerušeného průběhu jednání.
- Na pokyn předsedy nebo místopředsedy soudu, ředitele správy a bezpečnostního ředitele jsou příslušníci povinni zejména :
 - a) zabránit vstupu nepovolaných osob do určených místností nebo jiných prostor soudu a provést vyklizení těchto prostor,
 - b) zabezpečit ozbrojenou ochranu při přepravě utajovaných informací, cenností v úschově soudu a přepravě vyšších peněžních částek,
 - c) zabezpečit ochranu utajovaného svědka v budově soudu, tuto činnost vykonávat v civilním oděvu na základě písemného požadavku předsedy soudu; pokyny k ochraně utajovaného svědka může vydávat i příslušný předseda senátu,
 - d) zaměstnancům poskytovat doprovod a chránit je před útoky při plnění jejich služebních povinností, a to v odůvodněných případech i mimo budovu soudu,
 - e) zabezpečit doručování písemností; tuto činnost zajišťuje v koordinaci příslušného soudu nebo státního zastupitelství; doručování písemností může rovněž nařídit předseda senátu.

- Bez pokynu oprávněné osoby provede justiční stráž služební zákrok jen tehdy, jestliže :
 - zákrok nesnese odkladu a pokynu oprávněné osoby nelze dosáhnout.
 - V případě potřeby může příslušník vyrozumět nejbližší útvar Policie České republiky a požádat o součinnost.
- Při střežení objektů je příslušník oprávněn zjišťovat totožnost osob, které vstupují do objektu nebo se v něm nacházejí, prohlížet jejich zavazadla i věci a prohlížet dopravní prostředky při vjezdu i výjezdu. Při důvodném podezření, že osoba má u sebe zbraň nebo jinou věc, kterou by mohla narušit bezpečnost v budově soudu nebo kterou neoprávněně vynáší ze střeženého objektu, může příslušník provést její osobní prohlídku a takovou zbraň nebo jinou věc odebrat. Může přijímat i jiná opatření nezbytná k tomu, aby do objektu nebyly vnášeny nebo dopravovány věci, které by mohly narušit bezpečnost v budově soudu.
- Příslušník je při střežení objektů oprávněn zjišťovat totožnost osob a zakročit proti osobám, které se zdržují v bezprostřední blízkosti střežených objektů, pokud je důvodná obava, že tyto osoby ohrozí bezpečnost střeženého objektu, nebo pokud se tyto osoby chovají způsobem, který ohrožuje bezpečnost střežených objektů.
- Při doručování písemností soudu a při provádění dalších úkonů je příslušník oprávněn zjišťovat totožnost osob, vůči nimž úkon směřuje.
- Příslušník je při plnění služebních úkolů oprávněn v případě bezprostředního nebezpečí ohrožení života, zdraví nebo majetku požádat každého o pomoc. Kdo byl o tuto pomoc požádán, je povinen ji poskytnout, pokud tím nevystaví vážnému ohrožení sebe nebo osobu blízkou, anebo pokud tomu nebrání jiné závažné okolnosti.
- Pokud je to nezbytné k zajištění pořádku a bezpečnosti, je příslušník při plnění svých úkolů oprávněn použít donucovací prostředky proti osobám, které ohrožují život nebo zdraví, úmyslně poškozují majetek anebo narušují pořádek nebo bezpečnost v budově soudu, jakož i jiném místě činnosti soudu a v bezprostřední blízkosti střežených objektů.
- Příslušník rozhoduje, který z donucovacích prostředků použije podle konkrétní situace tak, aby dosáhl účelu sledovaného služebním zákrokem. Přitom je povinen dbát, aby použití donucovacího prostředku bylo přiměřené účelu zákroku a aby jím nebyla způsobena újma zřejmě nepřiměřená povaze a nebezpečnosti protiprávního jednání.
- Příslušník Justiční stráže může ze zákona požádat při plnění svých povinností

požádat kohokoliv o pomoc, přičemž dotyčný je povinen ji poskytnout, pokud tím nevystaví vážnému ohrožení sebe nebo osobu blízkou. Této povinnosti jej mohou zprostit také jiné závažné okolnosti.

Na základě spolupráce s velitelem justiční stráže při Okresním soudu ve Žďáře nad Sázavou, bych zde zmínil uzavřenou dohodu o součinnosti Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou a justiční stráže Vězeňské služby ČR, uzavřenou dne 11.01.2000 mezi předsedou Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou a ředitelem Okresního ředitelství Policie ČR ve Žďáře nad Sázavou.

Dohoda se skládá celkem z šesti článků a já bych se u této dohody krátce zastavil, abych nastínil problematiku této uzavřené dohody, ale zejména součinnost justiční stráže s policií ve Žďáře nad Sázavou.

Dohoda sestává z článku preventivních opatření, kdy se jedná o případy, kdy soudce zjistí vzhledem povaze projednávané věci, že přichází do úvahy ohrožení bezpečnosti pořádku při výkonu soudu. V tomto případě vyrozumí neprodleně předsedu soudu. Každou takovou vyhodnocenou událost projedná předseda soudu velitelem místní jednotky justiční stráže rozhodne, zda je ohrožení natolik reálné, že je třeba vyžádat spolupráci Policie ČR. Taková žádost musí být zpracována písemně, musí být řádně zdůvodněna doručena na ředitelství Policie České republiky nejméně tři dny před úkonem k němuž je součinnost vyžadována.

V případě, že v budově soudu nebo na jiném místě jeho činnosti dojde k ohrožení nebo narušení bezpečnosti nebo pořádku takového rázu, který nelze okamžitě zvládnout vlastními silami, může o součinnost orgány PČR požádat jakýkoliv pracovník soudu, justiční stráže nebo i jiný pracovník Vězeňské služby ČR. Telefonicky bude součinnost vyžadována cestou tísňové linky 158 /operační důstojník/. K součinnosti dojde i bez žádosti, pokud ohrožení signalizuje pult centralizované ochrany Policie ČR nebo jiný informační zdroj.

V případě akutního ohrožení postupuje policie po vyhodnocení situace samostatně, přičemž pracovníci justiční služby nebo další pracovníci vězeňské služby poskytnou součinnost při zákroku dle svých okamžitých možností. Platí, že v rámci preventivního opatření i akutního ohrožení postupují orgány Policie ČR v součinnosti s předsedou soudu, či jeho zástupci. Případné spory mezi příslušníky Policie ČR a příslušníky Vězeňské služby ČR řeší po slyšení příslušných osob na společném jednání předseda soudu a ředitel Policie ČR.

Rovněž je v této součinnostní smlouvě zakotveno, že policie je rovným účastníkem ve věci posouzení objektové bezpečnosti soudu a státních zastupitelství, má právo se vyjadřovat k bezpečnostním projektům těchto organizací.

Práva a povinnosti

Příslušníci justiční stráže mají pravomoc vykázat osoby z jednacích síní nebo jiného místa činnosti soudu, mají přítomné osoby chránit před fyzickými útoky a zajišťovat nerušený průběh jednání soudu. Mohou také zabezpečovat ozbrojenou ochranu při přepravě utajovaných informací, cenností v úschově soudu a přepravy vyšších peněžních částek. Do jejich kompetencí patří i ochrana utajovaných svědků či zaměstnanců soudu. Mohou také pomáhat při doručování písemností, pokud to situace vyžaduje. Při plnění svých úkolů může justiční stráž spolupracovat s Policií ČR. Při střežení objektů je příslušník justiční stráže oprávněn zjišťovat totožnost osob, které vstupují do objektu nebo se v něm nacházejí. Může také prohlížet jejich zavazadla i věci a prohledávat dopravní prostředky při vjezdu i výjezdu. Příslušník justiční stráže může ze zákona požádat při plnění svých povinností požádat kohokoliv o pomoc, přičemž dotyčný je povinen ji poskytnout, pokud tím nevystaví vážnému ohrožení sebe nebo osobu blízkou. Této povinnosti jej mohou zprostit také jiné závažné okolnosti.

3.6 Pátrání po uprchlém vězni

Pátrání po osobách a věcech je organizovaná činnost Policie České republiky prováděná s využitím kriminalistických metod a prostředků, jejímž cílem je zjistit, kde se osoby nebo věci nacházejí.

Shora uvedenou činnost policie konkretizuje Závazný pokyn policejního prezidia ČR č. 135 ze dne 22.10., o pátrání. Pokyn dále vymezuje pojmy, které se k němu váží, subjekty pátrání, úkoly jednotlivých organizačních článků, vymezuje prostředky, pomůcky a formy pátrání.

V případě pátrání po uprchlém vězni poskytne Vězeňská služba České republiky Policii České republiky potřebnou součinnost, zejména co se týče nacionální uprchlého vězně, možností jeho úkrytu, kontaktu osob, případně možných lokačních spádů uprchlého vězně.

Po vězni vyhlašuje neprodleně pátrání územní odbor nebo odbor obecné kriminality, případně operační středisko v jehož obvodu k útěku došlo, a to na základě oznámení o útěku.

V případě pátrání po vězni, který nenastoupil výkon trestu odnětí svobody po jeho přerušení nebo se nevrátil z povoleného opuštění věznice v souvislosti s návštěvou, vyhlašuje pátrání neprodleně územní odbor, v jehož územním obvodu je vězeň hlášen k trvalému pobytu.

3.7 Útěk a kauza Jiřího Kajínka

Dle mého názoru je pátrání po nebezpečném uprchlém vězni pomyslným vrcholem spolupráce policie a vězeňské služby. Já bych se velmi rád v závěru mé práce zmínil o známé kauze doživotně odsouzeného vězně Jiřího Kajínka. Než se však dostaneme k samotnému útěku Jiřího Kajínka z nejtřežnější věznice u nás, rád bych se pár řádky zastavil u osobnosti Jiřího Kajínka, jeho trestné činnosti, kdy za poslední skutek byl souzen plzeňským soudem.

Nejznámější český vězeň Jiří Kajínek byl k doživotnímu trestu odnětí svobody odsouzen 23. června 1998 Krajským soudem v Plzni. V serpentínách pod plzeňskou věznicí Bory dne 30. května 1993 kolem 20:00 hod. zastřelil nejméně 12 výstřely plzeňského podnikatele Štefana Jandu (27) a jeho osobního ochránce Juliána Pokoše (30), kteří cestovali v osobním vozidle Mazda bílé barvy. Těžce zraněn byl i další Jandův osobní ochránce Vojtěch Pokoš (25), který však díky rychlému lékařskému zákroku útok přežil a později se stal korunním svědkem.

Kajínkův trestní spis v době projednávání tvořilo více než 10.000 stran a plzeňskému soudu zabralo jeho projednávání 46 dnů. Soudní proces byl několikrát odročen a trval více jak 4 roky. Před soudem vypovídalo 56 svědků a zhruba desítka soudních znalců. Jen rozsudek krajského soudu s odůvodněním obsahuje 130 strojopisných stran. Kajínek účast na vraždách kategoricky popřel a popírá dodnes.

Než přikročím k samotnému útěku z nejtřežnější věznice u nás, je nutno uvést chronologii nejznámějších útěků Jiřího Kajínka z různých věznic České republiky.

Jiří Kajínek se před Mírovem pokusil utéct ze tří věznic :

- **21. ledna 1993 opustil věznici Příbram** při řádném přerušení trestu. Zpět se však v určený termín nevrátil. Zadržen byl pražskou policií za rok, 8. února 1994.
- **23. července 1994 utekl z věznice České Budějovice** v 8 hodin 45 minut. Byl čas vycházek. Policie ho zdržela po půl hodině v blízkosti věznice.
- **září 1996** se Kajínek opět pokusil uprchnout z vězení tentokrát z věznice ve Valdicích, kam byl po svém jednodenním útěku z českobudějovické věznice převezen. Po dvacetiminutovém pátrání byl Kajínek objeven na střeše jednopatrového přístavku a poté dopraven zpět do cely. Obavy policistů z Kajínkova útěku vyústily v tragédii. V březnu 1997 při jeho eskortě z věznice do budovy plzeňského krajského soudu havaroval doprovodný policejní vůz s příslušníky zásahové jednotky poté, co se na křižovatce srazil s vozem BMW, jehož řidič přehlédl policejní majáky a výstražné sirény. Při této nehodě byly usmrceny dvě ženy a další lidé byli zraněni. Po svém konečném odsouzení byl převezen do "nejstřeženější" věznice Mírov. Přesto se mu podařilo 29. října 2000 kolem 18:15 hod. opět uprchnout.

Útěk odsouzeného Jiřího Kajínka z věznice Mírov

V souvislosti s útekem odsouzeného Jiřího Kajínka bylo publikováno ve sdělovacích prostředcích velké množství nepotvrzených zpráv a spekulací, které zatemňují skutečný stav sledu událostí, tak jak byl zjištěn při vyšetřování případu, nechyběly ani teorie o účasti zahraničních mafií na osvobození Kajínka. V tak ohromném množství mediálních informací se nelze divit, že se v důsledku toho vyskytl zárodek jakési legendy o českém "Robinu Hoodovi". Část médií začala zdůrazňovat jeho vysokou inteligenci a naopak se zpochybňovala jeho kriminální činnost.

Důležité bude popsat a uvést okolnost, které se samotným útekem souvisí. Samotný útěk byl proveden tak, že odsouzený Jiří Kajínek přeřezal ostrým nástrojem na dvou místech 1 prut mříže o síle asi 3 cm a poté vzniklým otvorem Kajínek hodil na hradby věznice vlasec, na jehož konci byla uvázána tužková baterie, po tomto vlasci spustil lano vyrobené ze spletených pruhů prostěradel a povlečení a ze svazku spletených šňůr, kdy na konci lana byla kotva, zhotovená z kovové vzpěry postele, kterou měl odsouzený na cele. Touto kotvou se lano zachytilo za zábradlí, lemující ochoz na hradbách. Druhý konec byl přivázán za mříž v okně cely. Po lanu Kajínek překonal vzdálenost (zachycen oběma rukama na nichž měl navlečeny rukavice a nohama se sklouzl), která jej dělila od hradeb. Okno cely, odkud sešplhal, je zhruba 10

metrů nad úrovní hradeb a hradby dělilo od objektu asi 5-8 metrů široký příkop.

Jiří Kajínek překonal ochoz na hradbách a z vnější strany hradeb, respektive z ukotvení ostnatého drátu na vnější straně hradeb se spustil po druhém laně, které měl již připraveno u sebe, a poté zmizel strážnému z dohledu.

Vězeňská služba dnes zveřejnila poznatky o okolnostech útěku doživotně odsouzeného dvojnásobného vraha Jiřího Kajínka z věznice v Mírově, kde z analýzy záznamů v Deníku událostí a provedeného šetření bylo zjištěno, že v 18:20 hodin strážný na strážní věži č. 2 zpozoroval ve střeženém úseku vyhození lana z okna směrem na hradby. Strážný tuto okolnost hlásil v 18:21 hodin pojítky operačnímu středisku, ačkoliv měl v tomto okamžiku vyjít na ochoz strážní věže se zbraní s plným palebným průměrem k použití. Po předání této informace vyšel na ochoz strážní věže, když se již Kajínek pravděpodobně přibližoval bezprostředně k zábradlí hradební zdi. V tomto okamžiku teprve následovala výzva, výstřel pro výstrahu a následné použití střelné zbraně, přičemž opustil ochoz strážní věže a asi tak 15 m se vzdálil od strážního stanoviště směrem k prchajícímu vězni. Vzhledem k tomu, že tyto střely mířily nad Kajínka, tento se přikrčil mezi hradební ozuby a poté se spustil pomocí druhého lana stejného provedení za hradební zeď. V okamžiku, kdy doskočil na zem, strážný po něm opět vystřelil a poslední rána za prchajícím odsouzeným byla vystřelena před tím, než zmizel v nedalekém lesním porostu.

Následně bylo neprodleně zahájeno pátrání zásahovou hlídkou, které bylo neúspěšné, byl nasazen služební pes, ten ale ztratil po chvíli stopu. Na stejném místě později ztratil stopu i policejní pes.

Pro dokreslení celé věci zde uvádím chronologický sled opatření, která byla provedena ve věznici Mírov v návaznosti na vzniklou mimořádnou událost, na které spolu velmi úzce spolupracovala jak vězeňská služba, tak policie :

- 18:20 hod. strážným na věži hlášeno vyhození lana z okna cely
- 18:21 hod. strážný na věži hlásí že z okna cely se spouští odsouzený, o situaci zároveň vyrozumění příslušníci VS na okolních strážních věžích
- 18:22 hod. vyslána str. hlídka psovod ke zjištění situace
- 18:30 hod. provedeno ztotožnění osoby, zjištěno že se jedná o **odsouzeného Kajínka**, zároveň vyrozuměna **Policie České republiky** Mohelnice, Zábřeh
- 18:31 hod. o celé události informován **ředitel věznice Mírov**
- 18:35 hod. **vyhlášen plán** vyrozumění a svozu příslušníků VS věznice Mírov a

psovodi se služebními psy vysláni po stopě odsouzeného Kajínka

- 18:55 hod. o celé věci informována **stálá služba GŘ VS ČR Praha**
- 19:10 hod. na stopu nasazen služební **pes policie**
- Obě části lana, po kterém odsouzený Kajínek uprchl z věznice Mírov, byly spolu s částí odříznuté mříže předány na **odbornou expertízu orgánům PČR.**
- Policií ČR bylo po uprchlém vězni odsouzeném Jiřím Kajínkovi **vyhlášeno celostátní pátrání a byla přijata mimořádná bezpečnostní opatření.**

Příčiny a podmínky vzniku mimořádné situace

Prvotním šetřením ve věznici byly určeny následující příčiny a podmínky vzniku mimořádné události:

- Nedůsledná kontrola nad prováděním stanovených úkonů v souvislosti se zajištěním bezpečnosti a chodu oddělení doživotního výkonu trestu OS
- Nedostatečně zajištěná služba vychovatelů a specialistů na oddělení VTOS
- S ohledem na výkon doživotních trestů je zřejmé, že došlo k podcenění situace při povolování věcí, které mají odsouzení na celách.
- Nevhodné stavebně technické řešení cel, tj. nemožnost fyzické kontroly odsouzeného bez otevření cely
- Bez souhlasu ředitele věznice byly povoleny pravidelné vzájemné návštěvy na celách mezi odsouzenými na oddělení doživotních trestů.
- Nedůsledné provádění dílčích a technických prohlídek a zejména pak speciálně stanovených prohlídek cel na oddělení doživotních trestů

Tato mimořádná událost měla za důsledek udělení přísných trestů chybujících příslušníků věznice, kdy vězeňská služba za útěk doživotně odsouzeného vězně zprostita služby 7 příslušníků vězeňské služby z věznice Mírov, zprostita služby zástupce ředitele věznice pplk. K.V., snížila plat a zaslala vytýkácí dopis řediteli věznice PhDr. M.K. a další tresty padaly poté.

Dopadení Jiřího Kajínka

Po jedenačtyřiceti dnech na útěku policie dopadla uprchlého vězně Jiřího Kajínka, který se skrýval v Praze v Kurzově ulici ve Stodůlkách v bytě Marie Černé,

manželky dalšího odsouzeného nájemného vraha Ludvíka Černého, který si rovněž v mírovské věznici odpykává doživotní trest za vraždy podnikatelů, které poté ukryl v orlické přehradě. Zátah na Jiřího Kajínka zahájila policie v šest hodin večer. Příslušníci z elitního protiteroristického útvaru se ze střechy domu spustili po lanech, rozbili okna a vhodili do bytu Marie Černé zásahové rozbušky a následně trestance bez potíží zatkli. Jiří Kajínek byl ozbrojen, - v bytě se našlo několik krátkých stělných zbraní, ale Kajínek nevystřelil. Rána nepadla ani z policejní pistole. V okamžiku zásahu byl Kajínek v pokoji v rozestlané posteli, kde měl schovaný ruční granát a pistoli. Byla to dlouhodobá akce, kdy policie přišla Kajínkovi na stopu díky prověřování veškerých Kajínkových kontaktů a těsné spolupráci s Vězeňskou službou ČR. Po dopadení byl Kajínek přemístěn do věznice ve Valdicích.

Samotný útěk Jiřího Kajínka z jedné z nejtěžších věznic České republiky poukázal na nedostatky, kterými trpělo naše vězeňství koncem minulého století, kdy šlo zejména o neprofesionální přístup k zvláště nebezpečným zločincům a především přílišná a ničím nezdůvodněná humanizace vězeňství a nízká úroveň řízení zainteresovaných složek.

„ Moderní penologická pravidla směřují k tomu, aby vězeň získal při výkonu trestu co největší míru soukromí a svobody, které však nemohou být na úkor bezpečnosti.“ (Sochůrek, 2007, s.25)

3.8 Dílčí závěr

V této kapitole jsem se věnoval zejména písemným materiálům, které právě charakterizují a určují spolupráci mezi policií a vězeňskou službou, uvedením jednotlivých ustanovení dohod o spolupráci, na které navazují práva a povinnosti z těchto dokumentů vyplývající. Dále jsem se zaměřil na plnění úkolů policie v rámci trestního řízení a prováděných úkolů policejního orgánu ve vazbě a ve výkonu trestu odnětí svobody. Poslední pasáž jsem věnoval postupu policejního orgánu při dokumentaci útěku vězně s poskytnutím součinnosti vězeňské služby. Více prostoru jsem věnoval kauze Jiřího Kajínka, zejména jsem se snažil osvětlit okolnosti jeho útěku a následného dopadení bezpečnostními složkami našeho státu.

ZÁVĚR

Na závěr bych chtěl uvést, že cílem mé bakalářské práce bylo představení obou bezpečnostních sborů České republiky – Policie České republiky a Vězeňské služby České republiky, a to jak v jejich zákonném vymezení, se jejich právy a povinnostmi vůči české společnosti. Šlo mi to představit oba ozbrojené sbory jako určitou pojistku vůči protiprávnímu jednání osob nebo zájmových skupin. Zejména pak jako jednu ze záruk bezpečnosti naší vlasti.

O vše, co doposud policie a vězeňská služba v rámci plnění svých povinností - a ne jen jich dokázala, se zasloužili jejich zaměstnanci, kteří se snaží, aby jejich organizace byly moderními bezpečnostními sbory. Od těchto se dále očekává a považuje za samozřejmost, že budou prosazovat zákon přiměřenými prostředky a vysokou mírou snahy spolupracovat s veřejností, státními a nestátními institucemi, nebudou krýt a tolerovat podezření z trestné činnosti.

Cílem by mělo být zajistit kvalitní a efektivní službu veřejnosti a nést osobní odpovědnost za svoji morální úroveň a svůj profesionální výkon. Na druhé straně cílem vedoucích pracovníků a zejména vedoucích pracovníků v manažerských funkcích, by mělo být zajištění, co možná nejlepších pracovních podmínek pro každodenní výkon jejich podřízených.

Je bezpodmínečně nutné, aby oba sbory byly stabilizovány, nebyly svazovány zbytečnými nařízeními a předpisy. Rád bych se také na závěr zmínil o přílišném velkém počtu funkcionářů, a to na všech úrovních řízení, kdy s tímto souvisí patřičné peněžní ohodnocení, v mnoha případech jen za to, že zrovna oni obsadili tato místa. Toto ostře kontrastuje se zcela nepoměrně menším a často zapomínaným ohodnocením řadových příslušníků a zaměstnanců („lidí sloužících tzv. na ulici“), kteří již léta právem poukazují ve svých sborech na tzv. „převelitelovano.“ Je k zamyšlení, že v případě policejního sboru je každý sedmý policista velitel...

Samostatnou kapitolou je snižování rozpočtů obou sborů, kdy nejsou peníze na nákup nové techniky, modernizaci stávajících stavebních objektů, obměnu vozového parku, dále se mně nešťastným řešením jeví zavedení nízkých přidělů na pohonné hmoty, které nepokryjí v mnoha případech ani běžný výkon služby, oddalování nákupu moderních počítačových technologií.

Ruku v ruce s tímto bohužel současným trendem, jde snižování platů zaměstnanců, kdy toto neuvážené škrtání vede pouze k tomu, že ze sborů odcházejí

zkušení příslušníci a zaměstnanci, kteří nechtějí ze strachu z věcí budoucích, zůstat dále sloužit a předávat nově nastupivším kolegům své mnohdy bohaté praktické zkušenosti.

Chtěl bych věřit, že změnu v nastoleném negativním trendu, přinese jmenování nového policejního prezidenta plk. Petra Lessyho, jehož vizí je stabilizování policejního sboru, debyrokratizace, získání potřebných finančních prostředků pro výkon a konečně, - **zahájení boje proti korupci**, která plíživými krůčky rozkládá a otravuje naši společnost.

RESUMÉ

Ve své bakalářské práci jsem se pokusil představit a charakterizovat oba bezpečnostní sbory naší vlasti, jejich postavení a činnost v současném právním řádu České republiky a provázanost úkolů, jež plní policie, a kdy na řadu přichází práce vězeňské služby.

V první kapitole své bakalářské práce jsem představil první bezpečnostní sbor České republiky, a to Policii České republiky, kdy jsem se zabýval její nedávnou historií, jejím vznikem, uvedl jaké plní úkoly v souvislosti se svým posláním. Samostatnou kapitolu jsem věnoval otázce služebního poměru, kdy jsem chtěl čtenáři, který se o danou problematiku zajímá jen okrajově ukázat, jaká kritéria musí budoucí příslušník policie splnit. Další část tvoří pojednání o oprávněních a používání donucovacích prostředků a zbraně při plnění jejich služebních povinností.

Ve druhé kapitole jsem představil druhý bezpečnostní sbor naší země, a to Vězeňskou službu České republiky, u které jsem uvedl její poslání, význam a smysl existence. Věnoval jsem se dále jejím oprávněním a také používáním donucovacích prostředků a zbraně při výkonu jejich služby. Vedle věznic jsem jednu část věnoval novému, nedávno zavedenému instrumentu ochranného opatření pro pachatele závažné trestné činnosti, a to Ústavu pro výkon zabezpečovací detence. Dle mého názoru se jedná o velmi potřebný nástroj, který zvýší ochranu společnosti před zvláště nebezpečnými pachateli trestního jednání.

Třetí kapitolu jsem věnoval představení spolupráce mezi oběma bezpečnostními sbory, zejména jsem uvedl uzavřené dohody o spolupráci, jejich právní postavení v rámci spolupráce. Větší část jsem poté věnoval představení plnění úkolů policie v rámci trestního řízení, kdy policejní orgán cestou státního zastupitelství navrhuje vzetí obviněného do vazby a zde jsem uvedl další prováděné procesní úkony ve věznici. Nezapomněl jsem ani na justiční stráž, která je důležitou součástí tohoto sboru, jejich spolupráci zejména v budovách soudů.

Jak jsem ale již uvedl, to jaký bude budoucí vývoj v naší policii a vězeňské službě, bude záležet hlavně na tom, zda se naší vládě, potažmo parlamentu podaří nalézt odpovídající výši finančních prostředků, zda bude mít vůbec snahu udržet u obou ozbrojených sborů zkušené a zapracované příslušníky a zaměstnance, zda jim v současné politicky nestabilní době, dovede vytvořit takové podmínky pro výkon služby, které je přesvědčí o tom, že lepší než rezignace je zůstat sloužit a pracovat dál.

Chtěl bych na závěr vyjádřit víru v to, že doba utahování opasků, odchodů zkušených pracovníků a personálního marasmu skončila.

ANOTACE

ŠTOREK Pavel, Rezortní součinnost mezi Policií ČR a Vězeňskou službou ČR (Bakalářská práce). Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta humanitních studií, Institut mezioborových studií Brno, 2011.

Tato bakalářská práce má za cíl na základě současných poznatků, písemných pramenů představit činnost jak Policie České republiky, tak Vězeňské služby České republiky a jejich spolupráci. Věnoval jsem se problematice jak samotné Policie České republiky, tak Vězeňské služby České republiky, jejich postavení, řízení a organizaci. V práci jsou uvedeny úkoly, oprávnění a povinnosti příslušníků těchto ozbrojených sborů.

KLÍČOVÁ SLOVA

Policie ČR, Vězeňská služba ČR, organizace, řízení, povinnosti, oprávnění, spolupráce, vazební věznice, obviněný, věznice, dohoda, podmínky, příslušníci, výkon trestu odnětí svobody.

ANNOTATION

ŠTOREK Pavel, Departmental cooperation between the Police and the Prison Service – Bachelor Thesis. Tomas Bata University in Zlin, Faculty of Humanities studies, Institute for Interdisciplinary Studies in Brno, 2011. Object of this Bachelor Thesis work is intended on the basis of current knowledge, written sources to present activities to the Czech Republic Police and the Prison Service of the Czech Republic and their cooperation. I have been devoting to the problems of Czech Police and the Prison Service of the Czech Republic, their status, management and organization. The Dissertation are mentioned the tasks, powers and duties members of the armed forces.

KEY WORDS

Police and Prison Service of the Czech Republic, organization, management, duties, privileges, cooperation, detention center, accused the prison, state prison, the agreement, terms, members, imprisonment.

Literatura a prameny

- 1) Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky
- 2) Zákon č. 555/192 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážci České republiky
- 3) Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)
- 4) Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník
- 5) Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky
- 6) Dohoda o spolupráci mezi Policií ČR a Vězeňskou službou ČR ze dne 04.11.2009
- 7) Závazný pokyn policejního prezidenta č. 30 ze dne 21.04.2009 o plnění úkolů v trestním řízení
- 8) Rozkaz policejního prezidenta Policie ČR ze dne 22.08.1996, kterým se vydává „Dohoda o spolupráci a vzájemné pomoci“ mezi Generálním ředitelstvím VS ČR a Policií ČR
- 9) Závazný pokyn policejního prezidia ČR č. 135 ze dne 22.10. 2010, o pátrání
- 10) Dohoda o součinnosti soudu justiční strážce Vězeňské služby ČR a orgánů Policie ČR v případech ohrožení bezpečnosti pořádku v budově Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou a jiných místech činnosti tohoto soudu ze 11.01.2000
- 11) Jůzl, Miloslav, Olejníček, Antonín. Penologie a penitenciární pedagogika. Institut mezioborových studií Brno, 2004, 120 s.
- 12) Kalvodová, Věra. Trest odnětí svobody na doživotí. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita – Právnická fakulta, 1995, 92 s. ISBN 80-210-1197-1
- 13) Sochůrek, Jan. Kapitoly z penologie I. díl: Úvod do teorie trestu a trestání. 1. vyd. Liberec: Technická univerzita v Liberci, 2007, 57 s. ISBN 978-80-7372-203-6
- 14) Sochůrek, Jan. Kapitoly z penologie II. díl: Teorie a praxe zacházení s vězňenými. 1. vyd. Liberec: Technická univerzita v Liberci, 2007, 77 s. ISBN 978-80-7372-204-3
102
- 15) Sochůrek, Jan. Kapitoly z penologie III. díl: Negativní jevy ve vězení. 1. vyd. Liberec: Technická univerzita v Liberci, 2007, 69 s. ISBN 978-80-7372-205-0

- 16) Suchý, Oldřich. Dlouhodobé tresty odnětí svobody a jejich výkon. 1. vyd. Praha: LEGES, 1992, 84 s. ISBN 80-85638-02-9
- 17) Mařádek, Vladimír. Výkladový slovník penologie. 1. vyd. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, Pedagogická fakulta, 2003, 142 s. ISBN 80-7042-256-4
- 18) Řehoř, Antonín. Metodické pokyny pro zpracování bakalářské a diplomové práce. Institut mezioborových studií Brno, 2008, 47 s.
- 19) Hála, Jaroslav. Úvod do teorie a praxe vězeňství. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2005, 183 s. ISBN 80-86708-05-5
- 20) Musilová, Hana. Péče o zdraví u odsouzených ve výkonu trestu odnětí svobody jako základ kvalitního života – diplomová práce. Brno, 2010, 104 s.
- 21) <http://www.vscr.cz/>
- 22) <http://www.mvcr.cz/>
- 23) <http://www.policie.cz/>
- 24) <http://www.nssoud.cz/>
- 25) <http://www.cs.wikipedia.org/wiki/>
- 26) <http://zpravy.idnes.cz/>
- 27) <http://www.jirikajinek.cz/>
- 28) <http://www.trestni-rizeni.com/>

Příloha

Příloha č. 1, Organizační schéma Policie České republiky, zdroj <http://www.policie.cz/>

Příloha č. 2, Mapa věznic a detenčních ústavů v ČR, zdroj <http://www.vscr.cz/>

MAPA VĚZNIC A DETENČNÍCH ÚSTAVŮ ČR

Příloha č. 2, zdroj <http://vsor.cz/>

